VOLITVE 86

Nalog nismo v celoti izpolnili

Priprave na splošne skupščinske volitve v letu 1986 prehajajo v odločilno fazo. Družbenopolitične organizacije, še predvsem socialistična zveza in sindikati kot organizacij, ki volilne priprave neposredno vodita, prek svojih organov stalno spremljata izvajanje dogovorjenih programov. Konec oktobra so se sestali delegati občinske konference SZDL v naši občini ter ocenili rezultate poteka evidentiranja možnih kandidatov za člane delegacij za skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti.

Delegatom občinske konference SZDL so bili na voljo statistični podatki o poteku evidentiranja do konca septembra 1985 tako za združeno delo kakor za krajevne skupnosti. Skupaj je bilo v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih evidentiranih 3298 možnih kandidatov. V krajevnih skupnostih so jih evidentirali 475, 2823 možnih kandidatov pa so evidentirali v združenem delu.

Da bi si ustvarili realno sliko, lahko primerjamo število evidentiranih s številom izvoljenih na volitvah v 1982. letu, ob čemer lahko takoj ugotovimo, da smo leta 1982 izvolili 1981 delegatov več, kot smo jih do 30. septembra letos evidentirali. Ta podatek je seveda izredno zaskrbljujoč. Vendar moramo upoštevati, da v večini organizacij združenega dela in krajevnih skupnostih niso upoštevali formalnosti, ki so ob volilnih pripravah nujne. V večini primerov seje primerilo, da volilne aktivnosti sicer potekajo, da znotraj posameznih okolij tudi evidentirajo kandidate, niso pa storili vsega, da bi izpolnili predpisane obrazce zbirnih poročil. V roku so izpolnile vse obveznosti samo krajevne skupnosti Zadobrova—Sneberje, Selo in Vevče—Zg. Kašelj, večina ostalih pa le delno oziroma prepozno. Podobno stanje je bilo tudi v združenem delu, saj kar 60 % organizacij združenega del ni opravilo svojih nalog, po številu zaposlenih pa je to kar 80 % delavcev, zaposlenih v občini. Med tistimi, ki tega niso storile, so predvsem večje delovne organizacije in njihove temeljne organizacije.

Tudi evidentiranje za nosilce odgovornejših in drugih delegatskih dolžnosti v skupščinah družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnostih nam ne gre kaj prida od rok. Nekaj možnih kandidatov je bilo evidentiranih za funkcije v občini, za prste ene roke pa raven mesta. Danih je sicer precej pobud, ki pa so bile oblikovane predvsem v vodstvih občinskih družbenopolitičnih organizacij, vodstvih skupščin SIS, strokovnih službah in pri posameznikih. Vse te pobude je potrebno obravnavati na ustreznih sestankih krajanov v KS oziroma delavcev v OZD. Če bodo ocenili, da so pobude sprejemljive, oziroma da so predlagani vredni delegatskega zuapanja, jih bodo tudi evidentirali. Evidentiranje možnih kandidatov pa so opravili v ŽG — tozdu Kontejnerski terminal ter v krajevnih skupnostih Zadobrova—Sneberje in Nove Fužine.

Iz vsega povedanega sledi, da bomo morali v vseh okoljih močno pospešiti aktivnosti v zvezi z evidentiranjem možnih kandidatov. Veliko dela nas še čaka pri evidentiranju kandidatov za člane delegacij temeljnih samoupravnih skupnosti in organizacij, ob čemer moramo v vseh okoljih upoštevati potrebe občine in širših družbenopolitičnih skupnosti. Vodstvi občinske konference SZDL in občinskega sveta ZSS pa bosta storili vse potrebno, da bomo večji del evidentiranja končali do konca novembra 1986. Ocenjujemo, da nam le množično in kvalitetno evidentiranje lahko dà možnosti za dobre predkandidacijske in kandidacijske aktivnosti, saj se bomo morali z možnimi kandidati v tem postopku pogovoriti o njihovem pristanku na prevzem delegatskih dolžnosti.

MARKO ROTH

Do 30. novembra smo v občini evidentirali 3298 kandidatov, in sicer:

— v KS 248 za DPS in 227 za SIS; skupaj 475
— v OZD 1288 za DPS in 1535 SIS; skupaj 2823

Po posameznih strukturah smo evidentirali:

— žensk	1807 ali	54,8 %
— do 27 let starosti	671 ali	20,3 %
— od 27 do 40 let starosti	2198 ali	66,6 %
— od 40 do 55 let starosti		5,3 %
— nad 55 let starosti	258 ali	7,8 %
— pripadniki drugih narodov in narodnosti	774 ali	23,4 %
— z osnovno šolo	290 ali	8,8 %
— nekvalificiranih delavcev	248 ali	7,5 %
— polkval., kvalif., visoko kval. delavcev	1581 ali	47,9 %
— s srednjo izobrazbo	1269 ali	38,5 %
— z višjo in visoko izobr. skupaj	912 ali	27,6 %
— specialistov, magistrov in dr. znanosti	20 ali	0,6 %
— članov ZKJ	1221 ali	37,0 %
— udeležencev NOB	112 ali	3,4 %
— na vodilnih delovnih mestih	139 ali	4,2 %

ZRVS ● ZRVS ● ZRVS ● ZRVS ● ZRVS

● Pomembnejše aktivnosti iz delovnega programa občinske konference ZRVS Ljubljana Moste-Polje za leto 1986

Zveza rezervnih vojaških starešin naše občine ima kot družbena organizacija in frontni del Socialistične zveze delovnega ljudstva pomembne naloge delovanja in skrbi pri idejnopolitičnem in splošno-vojaškem ter družbeno samozaščitnem usposabljanju članstva in sodelovanja pri obrambnem in samozaščitnem usposabljanju prebivalstva. Na svoji nedavni programski konferenci je sprejela glavne aktivnosti iz delovnega programa za leto 1986.

I. Komisija za idejnopolitično delo in obrambno samozaščitno usposabljanje bo organizirala

ob prvem sklicu — od 4. do 13. februarja 1986:

1. predavanje iz politično-varnostnih in gospodarskih razmer v občini, KS in ozdih ter konkretne naloge RVS v zvezi s konkretnimi razmerami;
2. obravnavo novega pravila o mobilizaciji v SFRJ, s poudarkom na specifičnostih v občini in KS;
3. informiranje o novostih in dosežkih pri razvoju, oborožitvi in taktiki naših in tujih oboroženih sil;

ob drugem sklicu — od 3. do 13. marca 1986:

4. moralni dejavnik naših oboroženih sil;
5. sodobni aspekti specialne vojne proti SFRJ;

ob tretjem sklicu — od 1. do 10. aprila 1986:

6. osnovne vsebine oboroženega boja (protizračna obramba);

ob četrtem sklicu — 19. do 20. aprila 1986:

7. praktična taktična skupinska vaja na temo: protizračna obramba;

ob petem sklicu — 15. maja 1986:

8. orientacijsko-topografski in taktični pohod s streljanjem z zračnim in malokalibrskim orožjem.

Komisija bo v okviru svojega programa sodelovala tudi pri organizaciji obrambnih dnevov in krožkov po osnovnih šolah ter pri organizaciji in izvajanju proslav dneva JLA, občinskega praznika, 1. maja, bitke II. grupe odredov na Jančah, po poteh partizanske Jelovice, tekmovanju mladih v SLO in DS, sproti bo informirala člane in jih usmerjala v individualno preučevanje gradiv, predvsem tistih, ki bodo objavljena v reviji Naša obramba.

II. Komisija za organizacijsko-kadrovske zadeve bo pri svojem delu upoštevala sklepe programske volilne konference in naloge, ki izhajajo iz delovnega programa:

— sodelovala bo pri organizacijskem kadrovskem utrjevanju in izpopolnjevanju krajevnih organizacij, predvsem tistih, v katerih so nanovo izvoljeni vodilni delavci;
— vključevala se bo v pogovore z RVS, ki nanovo prihajajo v organizacijo (gojenci ŠRO, upokojenci itd.) ter jih vključevala v organizacije ZRVS;
— vzpostavljala bo neposredne stike s čimvečjim številom RVS zaradi pridobivanja novih aktivistov in delavcev;
— sodelovala bo pri aktivnostih, ki jih organizirajo DPO iz področja organizacijsko kadrovske dejavnosti, posebno pri predlaganju kandidatov za odlikovanja in priznanja, ter pri delu žirije za dodelitev značke OF;
— redno bo spremljala predloge za povišanje činov RVS;
— sodelovala bo s predsedstvom OK ZRVS pri pripravah na volilno občinsko konferenco ZRVS, ki bo 25. februarja 1986.

III. Komisija za SLO, DS in druge družbene dejavnosti

Osnovna njena naloga bo udeležba pri usposabljanju prebivalstva tako za organizacijo kot za člane ZRVS. Zato bo

— sodelovala pri pripravah predavateljev,
— krepila in razvijala odgovornost članstva ZRVS za politično-varnostne razmere okolja,
— sodelovala pri obrambnih dejavnostih na šolah ter
— sodelovala na proslavah in drugih prireditvah, posebno na 16. srečanju ZRVS Jugoslavije.

IV. Informativno propagandna komisija

S svojo aktivnostjo bo komisija uresničevala naslednje naloge:

— informiranje članstva s strokovno-vojaškega in idejnopolitičnega področja in o aktivnostih svoje organizacije,
— informiranje družbenega okolja o aktivnostih ZRVS,
— prek splošnega informiranja v okviru SZDL podružbljala priprave na SLO in DS,
— v glasilu Naša skupnost bo v stalni rubriki ZRVS objavljala članke s področja SLO in DS in o ZRVS,
— v sodelovanju z uredništvom revije Naša obramba bo nadaljevala akcijo za povečanje števila naročnikov Naše obrambe,
— posebno pozornost in usmeritev dela bo imela komisija pri pripravah na 16. srečanje ZRVS Jugoslavije, ki bo v naši občini od 2. do 4. julija 1986.

VILKO SLUGA

● Na srednji šoli za elektroenergetiko uredili prehrano dijakov

Pred nedavnim smo imeli v dnevnem časopisju, pa na radiu in televiziji priložnost slišati ali videti podatke o skrb zbujajočem zdravstvenem stanju naše mladine. Kar precej srednješolcev je podhranjenih ali pa neprimerno hranjenih, zaradi česar prihaja do raznih obolenj in deformacij okostja. Medtem ko imajo vse osnovne šole urejeno malico, pa se v srednjih šolah le malokje lahko pohvalijo s tem.

Tudi na naši Srednji šoli za elektroenergetiko so si dijaki še pred kratkim tešili lakoto v glavnem odmoru z vročo hrenovko, ki ni, kot je znano, primerna hrana za odraščajočo mladino, ali pa so se morali zadovoljiti s sendviči. V začetku tega meseca pa je pričel na šolskem dvorišču poslovati kiosk Tomato, ki ga je postavil zasebnik Miloševič. Bilo je potrebno kar precej dobre volje in truda, tako s strani šole kot zasebnika, da so se dogovorili, kakšne naj bodo malice in kako naj sploh vse skupaj poteka.

Sprva so dijaki hodili po malice v kiosk vsak zase, zdaj pa so že kupili košare, v katerih reditelji prinašajo hrano v razrede in jo tam razdelijo. Seveda pa imajo dijaki možnost, da si v kiosku kupijo tudi kaj drugega, če se pač niso naročili na šolsko malico. Cena za obrok je zdaj 150 dinarjev (120 dinarjev dajo dijaki sami, bon za 30 dinarjev pa prispeva izobraževalna skupnost), kaj bodo jedli, pa odločajo dijaki skupaj z učitelji.

Za zdaj je sicer na malico naročena manj kot polovica dijakov te šole, prav gotovo pa jih bo sčasoma več. Kot pravijo na šoli, so dijaki z malico zadovoljni, saj je hrana okusna, topla in še kar pestra. Tako imajo za malico burek in dva decilitra mleka v tetra paku, ali pa bombico z jajci in skutnim namazom ter napitek, pripravijo jim tudi hamburgerje, pečen krompirček in podobno.

Kiosk je odprtega tipa in v njem lahko kupujejo tudi drugi. Poleg hamburgerja, treh vrst burekov, raznih omlet, klobas, toplih in navadnih sendvičev vam v njem ponudijo še razne brezalkoholne pijače in tople napitke, kot čaj, mleko in kavo. Za zdaj kiosk še nima označenega delovnega časa, je pa odprt od sedme ure zjutraj do osme ure zvečer.

DARJA JUVAN

Prvič skozi šolska vrata

Ko se naš »mali šolar« pripravlja na vstop v 1. razred »velike šole«, ga vsak po svoje pripravljamo na to pot — tako starši in vzgojiteljice kot sorodniki, znanci in šola. Zglede mu dajejo starejši bratci in sestrice, ki že obiskujejo osnovno šolo in so že pravi mojstri v znanju vsega mogočega, kar se da v šoli pridobiti tako od učiteljev kot od sošolcev. Kako vsi mogoči vplivi v pripravljalni dobi učinkujejo na bodočega šolarja, vedo najbolj njegovi starši, ki jih vstop v šolo najbolj skrbi, saj žele svojemu otroku najbolje.

Kljub temu, da večina otrok od najnežnejše dobe obiskuje VVO, kjer teče program po starostnih stopnjah tako, da je otrok ob vstopu v šolo pripravljen in motiviran za delo v šoli, se pojavljajo težave pri prehodu iz vrtca v šolo. Te težave včasih kar predolgo trajajo ali pa se kažejo v novih oblikah, četudi je tega vedno manj, vsaj v mestnem okolju oz. v zaključenih šolskih okoliših, kjer se otroci pogosto poznajo med seboj kot sosedje ali sovrstniki v vrtcu.

Oblika sodelovanja šole in vrtca, ko pridejo »malošolčki« na obisk v 1. razred, je dobrodošla in na naši šoli že ustaljena. Tam se srečajo stari prijatelji, učenci in »bivša« tovarišica iz vrtca, »mali šolarji« pa spoznajo šolsko tovarišico, ki zna prav tako lepo pripovedovati in peti kot tovarišica v vrtcu. V celi šolski uri se pogovore in zvedo dosti novega, skupaj zapojo in si ogledujejo zvezke, knjige in druge učne pripomočke.

Takšna ura je zadovoljstvo tako za učence kot za otroke iz VVO, prav tako pa tudi za obe tovarišici. Mali šolarji tega prvega stika ne pozabijo kar tako. Jeseni kaj hitro pocukajo svojo učiteljico za rokav: »Tovarišica, a ne, da me ti poznaš?«

Le malokateri otrok bo stopil v šole s strahom, če le ni dobil od doma ali okolja, ki ga obdaja zunaj VVO, drugačnih vtisov.

V želji, da bi vsi otroci radi hodili v šolo pa da bi enako radi hodili tudi starši, smo se na šoli odločili pripraviti sprejem za prvošolčke na dan, ko lahko pridejo v šolo vsi, oba starša in otrok. To je ponavadi zadnje dni v avgustu v popoldanskem času. Starša in otroka povabimo na prireditev, ki jo pripravijo člani pionirskega odreda KAJUH. Prireditev je kratka in prijetna za uho. Otrokom in staršem spregovorijo pionirji, zastavijo otrokom uganke ali zapojo pesmico, nato jih pozdravi še ravnateljica šole, ki predstavi učiteljice prvih razredov in delavce svetovalne službe.

Od vseh besed najtopleje zvenijo besede elementarke, ki se najbolje zna približati šestletniku ali sedemletniku. Ko zaslišijo učenci svoje ime iz ust svoje nove tovarišice, brez zadržkov zapuste mamo ali očeta in se napotijo v razred. Obvezno jih spremlja tudi tovarišica oddelka podaljšanega bivanja. Seveda je, kljub veseli in spodbudni dobrodošlici v razredu to uro najbolj tiho, saj vsak otrok komaj čaka, da se posladka. Tovarišica povabi v učilnico tudi starše, da jih seznani s prvimi napotki za pouk, posluša želje staršev in pojasnjuje vprašanja. V reševanje problemov se vključijo tudi drugi delavci na šoli — pedagog, psiholog, svetovalni delavec, pomočniki ravnatelja in ravnatelj.

S prijetnim bivanjem prvo uro v šoli naredi šola le majhen korak, vendar zelo pomemben. Nadaljnje delo vseh delavcev na šoli poteka tako, da bo učenec zrasel v zdravo in urejeno osebnost. Prijetne trenutke spremlja tudi naporno delo, to je učenje, ki iz dneva v dan, starejši ko je učenec, bolj prehaja od igre k resnemu in zahtevnemu delu.

Z rednim sodelovanjem šole in doma skušajmo uresničiti našim šolarjem tudi pri učenju čimveč prijetnih doživetij.

MILICA KOŠTRUN
OŠ Karel Destovnik-Kajuh
Vlahovičeva 42

Med glavnim šolskim odmorom se dijaki kar usujejo v kiosk (Foto: DARJA JUVAN)

Uhanovi trojčki Gašper, Miha in Urša so stari že 10 let

Pred desetimi leti, točneje 10. novembra, smo v naši občini zabeležili nenavaden dogodek: po osvoboditvi so se v vzhodnem delu Ljubljane rodili prvi trojčki. Gašper, Miha in Urša pa niso presenetili le Moščane, marveč tudi mlada starša Martino in Adolfa Uhana, ki sta bila sicer pripravljena na to, da se bo njihova družina povečala za dva člana, a ne za tri. Zdravniki so ju namreč opozorili, da lahko pričakujeta dvojčke. Vesela sta bila, da je bil zadnji otrok deklica.

Gašper, Miha in Urša si pravzprav niso zelo podobni med seboj, ne po zunanjosti in najbrž tudi ne po značaju in temperamentu. Najstarejši Gašper, dvajset minut je bil rojen pred sestrico Uršo, je tudi največji, a hkrati tudi najbolj tih iz te trojice. Miha in Urša sta na zunaj videti živahnejša, bolj klepetava; tudi po videzu sta si bolj podobna.

Gašperjeva najljubša igrača je temno rjava opica (pozabili smo ga vprašati po njenem imenu), zgovorna Urša zelo rada poklepeta s šestim članom družine — papagajem Kokijem, Miha pa je najbolj pri srcu zabava z elektronsko igrico, ki povrhu sploh ni njegova. »Kar vzame mi jo,« brez jeze pove Urša. Ker so trije in ker so enako stari, se manj družijo s svojimi vrstniki, kot bi se sicer. Ne pogrešajo soigralcev pri tomboli, šopiju ali katerikoli drugi skupinski igri, s katero si včasih krajšajo čas.

In kako se počuti dekle med dvema fantoma? »Miha in Gašper se včasih stepeta, jaz pa včasih pomagam Gašperju, včasih pa Mihu,« razloži Urša.

Vsi trije letos obiskujejo 4. č razred na osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha v Nussdorferjevi ulici. Nerodno je le to, da na tej šoli za učence četrtega razreda nimajo več podaljšanega bivanja. Tako so trojčki kar precej ur sami doma; kadar imajo pouk popoldne, morajo nalogo napisati že zvečer, ko so pač skupaj s starši.

Mama Martina in očka Adolf bi najbrž lahko veliko povedala o tem, koliko je opravka s tremi enako starimi otroki, koliko je več skrbi zaradi obleke, kako je, kadar zbolijo vsi trije. A o tem ne pripovedujeta dosti, le Martina čisto preprosti ugotovi, da ni šala vsem trem ob začetku šolskega leta kupiti vse, kar bodo potrebovali pri pouku. Vsak mora imeti svoje knjige in zvezke. Toda čas hitro teče, da bi le bilo zdravje in da bi se v šoli še naprej pridno učili, pravita očka in mamica Gašperja, Mihe in Urše.

DARJA JUVAN

Pri Uhanovih na Prištinski 16 je bilo 10. novembra živahneje kot običajno. Slavljence je obiskalo pet bratrancev in sestričen (dva sta bila na obisku že prejšnji dan), strici in tete, babica in dedek. Gašper (levo), Urša in Miha so dobili vsak svojo torto (Foto: D. J.)